

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22759/2023
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Костић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миљан Цветковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 414/23 од 22.03.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 414/23 од 22.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 414/23 од 22.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 414/23 од 22.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 20387/2021 од 20.10.2022. године, којом је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга исплати износ од 9.000 евра, са каматом по стопи прописаној Законом о затезној камати од 17.05.2019. године као дана подношења тужбе до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да му надокнади парничне трошкове од 219.970,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је на основу члана 404. Закона о парничном поступку благовремено изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Питање постојања и доспећа обавезе враћања позајмљеног износа условљено је чињеничним утврђењем у сваком конкретном случају, па када је утврђено да странке нису уговориле рок за испуњење обавезе зајмопримца и доспеће утврђено у складу са чланом 324. став 2. Закона о облигационим односима, нема у смислу напред цитиране одредбе правних питања која би налагала обавезу да се о изјављеној ревизији одлучи као о посебној.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 17.05.2019. године, вредност предмета спора је 9.000,00 евра у динарској противвредности и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**